

אימר הרחיקה לידתה. תימה דרבי יוסי כרבי מעיל לא אכין ארעתיא האי שטייף וברייתא לא מפרש כלל בענין אחר: ר"ש היא. תימה דכ"ג דהאיח כרבנן דאבאי בפ' בתרא (לקמן סז) לשמש דארייחא ועוד קשה דהכא משמע דר"ש לא אכר טבילה

אלא תשמש דוקא ובפרק בתרא (סז סז) משמע דאברה לטובל וי"ל דטבילה האמוראין אכרה ולקמן (סז ד"ה גבל) נפרש בע"ה:

כשראתה מבערב. ו"ה"י כיון דר"ה"ה מבערב דר"ה"ה מטבילין לה לב"ה בטבילה משום טבולת יום ארוך וי"ל דלא דוקא מבערב אלא כלומר בשעה אז בחצי שעה טבילה וטבולת בתחלה הלילה ורואה מיד אחר הטבילה ואם היפה צ"ה לשמש קודם טבילה הכוונה בזה:

בשבע קמא מטבילין לה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

האשה שיצאה מלאה וחזרה ריקנית. לטוף זמן מרובה ואינה יודעת אימת ילד הרויח: והביאה לפנינו. כלומר משנחלה לפנינו יצאה לה שלשה שבועים טהורים מכל וכל עם יום צואה. ולא דק כולי האי דיום זה ספק טמא דשמא רחמה נז' כיום קודם שנחלה לפנינו ואפ"ה קרי

אשה שיצאה מלאה ובאה ריקנית והביאה לפנינו שלשה שבועין מהורין ועישרה שבועות אחד מטואורד מהור משמשת לאור שלשים וחמש ומטבילין אותה תשעים וחמש טבילות דברי ב"ש וב"ה אומרים שלשים וחמש רבי יוסי בר' יהודה אימר דיה לטבילה ישחאה באחרונה בשלמא שבוע ראשון לא משמשת אימר יולדת זכר היא שבוע שני אימר יולדת נקבה היא שבוע שלישי אימר יולדת נקבה בווב היא אלא שבוע רביעי אע"ג דקא חויה דם תשמש דהא דם מהור הוא לאו משום דלא אוליגן בתר רובא אלא מאי לא ידענא מאי חיובתא אימר הרחיקה לידתה הך שבוע המישי דמהור הוא תשמש הך שבוע רביעי כל יומא ויומא מספקן בסוף לידה ובחללה נדה ועשרין וחמשי גופיה אימר תחלת נדה היא ובעיא למיחב שבועה לנרחה בעשרים וחד תשמש רבי שמעון היא דאמר *אימר לעשרת כן שמא תבא לירי ספק לאוראה תשמש כשראהה בערב ומטבילין אותה תשעים וחמש טבילות

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

שבע קמא מטבילין אותה בלילתא דאימר יולדת זכר היא. זה הא"י"ס"ה איש נ"ך אלא לב"ה לב"ה מטבילין לה כל פ' לילת משום טבולת יום ארוך והאי שבע קמא לילתא איש כמ"ש שבעים דימנא לילת' ו' לילת משבע קמא וילת חללה שבע שיה וטבולת שיה נתי בלילתא הי"ט ו' לילת משבע שיה וילת חללה שבע שלישי וטבולת שיה וילת בימנא איש כענין זה:

[לקמן ג' סז סב] יומא סב

[דף ג'] [סז]

[למא ג' סז]

[לקמן סז]

[ג' לקמן ג']

ל' דמספק

הגרות הב"ח
(6) גמ' סטע טז
מטבילין אותם בימנא
אימר יולדת זכר טוב היא
בלילתא ט' נקבה אין
שבע שלישי כלל:
(7) רש"י ד"ה סטע
המש' דמסור הא'
המש' טבילה ואמ"ל:

ס' סז

ביום שבעת לפורים שלה, או יולדת נקבה ביום היפה, ומשום דלא ידענא מאי ילדה ואימתי מתי זמן טבילה דדה, מנרתיך לה טבילה כל לילה וכל יום שיש לפסוקי חמת טבילה (סז). דיה לטבילה שחאה באחרונה. לטוף ספורים עד נקבה, הי"ט דייט לטוף שלש שבועים וי"ג שבועים לידתה, ח' נקיים טבילה חמנה מזה (סז). שמה תשמש בן כיום ותרעה מיד לאחר תשמיש ומנאל טבילה פסולה (לקמן סז). טבולת יום ארוך בעי טבילה. למונה ממי טבולת יום ארוך היא והיפה דמה